

Arrest

nr. 220 347 van 25 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 11 maart 2019, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 29 maart 2019 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op 1 april 2019 aan verzoekster werd betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Manta (provincie Manabi) en beschikt u over de Ecuadoraanse nationaliteit. U had in Ecuador sinds 2016 een relatie met Alex Mero, die u slecht behandelde. Uw partner, met wie u, samen met uw zoontje uit een eerdere relatie, sinds 2017 samenwoonde, sloeg en mishandelde u en schold u constant uit. U deed van dit geweld op bijna wekelijkse basis melding bij de politie, die uw partner dan meenam en een paar uur vasthield. Als uw partner terug thuis kwam zette hij het u betaald en sloeg hij u. U durfde over dit huiselijk geweld niet te spreken met uw familie of vrienden, gezien uw partner ermee dreigde hen te vermoorden als ze op de hoogte zouden zijn en hem hiermee zouden confronteren. Nadat deze mishandelingen reeds langer dan een jaar hadden geduurd en er nog steeds niets veranderd was, diende u officieel klacht in tegen uw partner en werd u meegedeeld dat er een onderzoek zou plaatsvinden. Uw partner werd meegenomen door de politie maar na enkele uren weer vrijgelaten. U wist niet of hij werd ondervraagd. Toen u later bij de politie navraag ging doen naar de klacht werd u gezegd dat het onderzoek nog niet afgelopen was en dat er nog een buurtonderzoek zou plaatsvinden. U ontvluchtte het geweld van uw partner soms door enkele dagen bij vrienden onder te duiken of een hotel te boeken in Guayaquil of Quito, maar steeds slaagde uw partner erin om u, met hulp van vrienden, te vinden. De vrienden van uw partner beschikten over wapens en u vreesde dat uw partner u zou doden. In november 2018 ontvluchtte u het geweld thuis door naar uw ouders te gaan, die ook in Manta woonden. Uw partner kwam u er zoeken en dreigde ermee hen iets aan te doen mocht u hen over het huiselijk geweld vertellen. U vertelde uw familie niets en keerde na twee dagen terug naar uw partner. U besloot het land te verlaten en vroeg aan de vader van uw zoon toestemming om met hem het land te verlaten. De vader van uw zoon weigerde u echter deze toestemming te geven. In februari 2019 leende u van uw moeder 3500 dollar, zogenaamd om in Guayaquil kleren mee te kopen die u vervolgens verder zou verkopen. Uw nicht Kerly Monserrate Machuca Murillo, die in Spanje woont, stuurde in deze periode haar paspoort naar uw grootmoeder, die stappen aan het ondernemen was om op vakantie naar Spanje te gaan. U onderschepte het paspoort van uw nicht en plande uw vertrek uit Ecuador. Op 28 februari 2019 liet u uw zoon achter bij uw moeder en reisde u naar Guayaquil. U vertelde uw ouders dat u een paar dagen met vrienden van het college naar de Dominicaanse Republiek zou gaan op vakantie. U contacteerde uw tante die in Spanje woont die tevens de moeder is van de nicht wiens paspoort u had ontvreemd, en vroeg haar of ze u kon helpen om het vliegticket naar de Dominicaanse Republiek te kopen, waar u met vrienden op vakantie zou gaan. Uw tante stemde toe en kocht voor u een vliegticket. Op 3 maart 2019 reisde u met uw eigen paspoort vanuit Ecuador naar Santo Domingo op de Dominicaanse Republiek. Daar ontmoette u een man die tegen betaling van 2000 dollar een inreisstempel in het paspoort van uw nicht zou zetten, hetgeen u nodig had om met dit paspoort de Dominicaanse Republiek te kunnen verlaten. U had vanuit de Dominicaanse Republiek contact met uw ouders aan wie u verzekerde dat u na enkele dagen vakantie zou terugkeren naar Ecuador. U verbleef tot 10 maart 2019 bij de man die u 2000 dollar had betaald thuis en reisde vervolgens met het paspoort van uw nicht naar België. Bij aankomst op de luchthaven van Zaventem op 11 maart 2019 werd u aangehouden gezien bij de grenscontrole was vastgesteld dat het paspoort u niet toebehoorde. Bijgevolg werd u de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd. Hierop diende u een verzoek om internationale bescherming in en werd u overgebracht naar het gesloten centrum Caricole. Na aankomst in België nam u contact op met uw tante in Spanje. Ze kwam u in het gesloten centrum opzoeken maar bracht, op uw vraag, uw familie niet op de hoogte van uw verblijf hier. U wenst niet naar Ecuador terug te keren uit vrees voor het geweld van uw partner en uit vrees door hem gedood te worden.

U legde geen documenten neer. Uw administratieve dossier bevat een kopie van de eerste pagina en alle overige benuttigde pagina's van het door u gebruikte paspoort op naam van Kerly Monserrate Machuca Murillo, alsook een kopie van uw boarding pass van uw vlucht van Santo Domingo naar Brussel op 10 maart 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

De vaststelling dat u de Belgische autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit door gebruik te maken van een internationaal paspoort dat u niet toebehoorde, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst dient gewezen te worden op uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal. U beweerde dat u tijdens het gesprek met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken niet bijgestaan werd door een tolk, waardoor dit gesprek zeer moeizaam zou zijn verlopen. De tolk, zo verklaarde u verder, zou pas op het einde van het onderhoud zijn aangekomen en deelde u enkel mee dat u uw verklaringen diende te ondertekenen (CGVS, p. 2-3, 31-32, 37). U voegde hieraan toe dat de tolk de verklaringen zoals genoteerd door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken niet voorlas of overliep met u, alvorens u ze ondertekende (CGVS, p. 2, 32, 37). Uit informatie van het Commissariaat-generaal, dat uw verklaringen betreffende het verloop van het gesprek heeft geverifieerd, blijkt evenwel dat dit gesprek wel degelijk correct verlopen is in aanwezigheid van een tolk Spaans. De aanwezige tolk, die eveneens medewerker is van de Dienst Vreemdelingenzaken en geregeld in Spaanstalige dossiers als tolk tussenbeide komt, heeft bij aankomst de reeds door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken genoteerde persoonsgegevens zoals door u verklaard, met u overlopen waarop u die bevestigd heeft. Hierop is u gevraagd uw asielmotieven uiteen te zetten en werden uw verklaringen hieromtrent door de aanwezig tolk vertaald en door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken genoteerd. Na afloop van het gesprek werden uw verklaringen u nogmaals voorgelezen door de tolk alvorens u het gehoorverslag aanvaardde en ondertekende. Dat het gesprek plaatsvond in het Spaans, dat het verslag u in het Spaans werd voorgelezen en dat u het verslag vervolgens aanvaardde en ondertekende, blijkt overigens zowel uit de Verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken als uit de Vragenlijst van het Commissariaat-generaal die op de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingevuld en die beide ook door de aanwezige tolk werden ondertekend. Uit de lezing van deze stukken in het administratieve dossier blijkt dan ook geenszins dat uw dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet op een correcte wijze werd behandeld, noch dat u tijdens het gesprek opmerkingen heeft geformuleerd met betrekking tot de afwezigheid van een tolk. Betreffende het gebruik van een tolk die tevens medewerker is van de Dienst Vreemdelingenzaken dient opgemerkt te worden dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verhindert dat een dossierbehandelaar zich tijdens het eerste onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukt in een vreemde taal, in casu het Spaans, en de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst. Overigens nam de Spaanstalige medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken louter de rol van tolk op zich gezien het gesprek werd geleid door een tweede dossierbehandelaar van de Dienst Vreemdelingenzaken die uw dossier behandelde. Bovendien zijn de ambtenaren van zowel de Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben ze geen enkel persoonlijk belang bij het niet correct weergeven van verklaringen of bij het nemen van een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Bovenstaande bevindingen ondermijnen op zich reeds uw algemene geloofwaardigheid.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw opeenvolgende verklaringen betreffende uw vlucht en de omstandigheden van uw vertrek uit Ecuador geenszins stroken met elkaar. Uit uw verklaringen zoals afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u vanuit Ecuador naar de Dominicaanse Republiek reisde met uw eigen paspoort en dat u op de Dominicaanse Republiek iemand ontmoette die u, tegen betaling van 2000 dollar, aan een vals Spaans paspoort hielp (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, d.d. 13-3-2019, vraag 3.5; Verklaring DVZ, d.d. 13-3-2019, vragen 24, 30). U voegde hieraan toe dat u uw Ecuadoraans paspoort na aankomst op de Dominicaanse Republiek terugstuurde naar Ecuador (Verklaring DVZ, d.d. 13-3-2019, vraag 24). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u evenwel dat u het Spaans paspoort van uw nicht Kerly in Ecuador onderschepte, u vervolgens met uw eigen paspoort naar de Dominicaanse Republiek reisde en daar 2000 dollar betaalde aan een man die een inreisstempel in het paspoort van uw nicht zette zodat u met dit paspoort vanuit de Dominicaanse Republiek naar Europa kon reizen (CGVS, p. 15-17). Overigens voegde u hieraan toe dat u uw Ecuadoraans paspoort, evenals uw Ecuadoraanse identiteitskaart achterliet bij die man die deze documenten zou vernietigen (CGVS, p. 17, 18). Uit uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt verder dat u Ecuador verliet met 1000 dollar van uzelf en 2500 dollar die u van uw tante die in Spanje verblijft ontving, die tevens uw vliegtuigticket naar de Dominicaanse Republiek financierde (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, d.d. 13-3-2019, vraag 3.5). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u evenwel dat u over 3500 dollar

beschikte en dat u dit geld van uw moeder had geleend om kleren mee te kopen die u later zou doorverkopen. U voegde hieraan toe dat u geen geld ontving van uw tante, noch van een ander familielid (CGVS, p. 4, 12, 13, 34). Op de Dominicaanse Republiek, zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken voorts, verbleef u in een hotel in het centrum van Santa Domingo en besteedde u 150 dollar aan hotelkosten (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, d.d. 13-3-2019, vraag 5; Verklaring DVZ, d.d. 13-3-2019, vraag 31), daar waar u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat u bij de man verbleef die de inreisstempel in uw paspoort zette en dat u hem niets moest betalen voor onderdak of maaltijden en u zodoende geen kosten had tijdens uw verblijf op de Dominicaanse Republiek (CGVS, p. 35-36). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen herhaalde u louter uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en refereerde u naar de omstandigheden van het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken door te stellen dat uw verklaringen mogelijks fout vertaald werden en te ontkennen dat u dergelijke verklaringen had afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p. 32-33, 34-35, 36), waar, gezien het onderzoek dat het Commissariaat-generaal hiernaar voerde, geen rekening gehouden mee kan worden. Bovenstaande vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van de door u beweerde reisroute en bijgevolg de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw reis – u beweerde dat u aan uw familie niets over uw reis naar Europa had gezegd uit angst dat er haar iets zou overkomen, want uw partner had er al mee gedreigd om haar iets aan te doen (CGVS, p. 13-14; p. 16; p. 18) – ernstig op de helling.

Betreffende uw identiteit, die u op geen enkele manier aangetoond heeft – u beweerde dat een onbekende man in de Dominicaanse Republiek uw paspoort zou vernietigen; aan hem heeft u ook uw identiteitskaart gegeven (CGVS, p. 18) –, kan aansluitend opgemerkt worden dat hierboven reeds werd vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de plaats waar uw paspoort nu zou liggen, waardoor u niet aannemelijk heeft gemaakt uw paspoort niet aan het Commissariaat-generaal voor te kunnen leggen. Tijdens uw onderhoud werd u uitdrukkelijk gewezen op het belang om identiteitsdocumenten neer te leggen. Er werd u tevens gewezen op uw mogelijkheden om familieleden te contacteren (CGVS, p. 18-19; p. 42). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u deze stukken tot op heden niet heeft voorgelegd noch dat u een plausibele verklaring heeft meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Er kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden van een verzoeker dat hij/zij alle documenten aanbrengt die zijn/haar identiteit en nationaliteit kunnen staven. Gezien bovenstaande vaststellingen blijkt immers niet dat het voor u onmogelijk zou zijn uw identiteitsdocument(en) over te maken aan het Commissariaat-generaal. Het feit dat u uw identiteit helemaal niet aantoot, is een zwaarwichtig element dat van die aard is dat het voor mij onmogelijk maakt om een geloofwaardig zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie (betreffende het moment waarop en de redenen waarom u uw land verlaten hebt, uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst, het eventueel risico van vervolging, ...).

Dat u de redenen waarom u uw land verlaten heeft niet aannemelijk heeft gemaakt, blijkt tevens uit de vaststelling dat u het huiselijk geweld dat u in Ecuador meegemaakt zou hebben, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo heeft u allereerst uw verblijfplaats de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Ecuador niet aannemelijk gemaakt. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u de laatste twintig jaar in Ciudadela Nueva Kenedy te Montecristi gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10). Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal verklaarde u de afgelopen twee jaar met uw partner die u mishandelde samengewoond te hebben, dit was vlakbij uw ouderlijke thuis in Manta (CGVS, p. 11). Geconfronteerd hiermee, ontkende u uw eerder afgelegde verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p. 36). Een louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen kan echter niet als afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd. Bijgevolg kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw bewering de laatste twee jaar met uw partner die u mishandelde samengewoond te hebben. Er kan dan ook evenmin nog geloof gehecht worden aan de mishandelingen zelf.

Dit wordt bevestigd door een aantal bijkomende tegenstrijdigheden en merkwaardigheden in uw opeenvolgende verklaringen.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken onder meer dat u in november 2018 met uw zontje naar uw ouderlijk huis vluchtte, waar u uw moeder **inlichtte** over uw situatie. Na enkele bezoeken van uw partner die u bij uw ouders bedreigde zou er besloten zijn dat u best het land kon verlaten. Nergens uit uw toenmalige verklaringen blijkt dat u sinds het moment waarop u in november 2018 naar uw ouders vluchtte nog naar uw partner zou zijn teruggekeerd (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, d.d. 13-3-2019, vraag 3.5). Tijdens uw onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u evenwel dat u in

november 2018 effectief naar uw ouders trok, dat uw partner u daar kwam zoeken maar dat u met **geen woord** repte over het huiselijk geweld waar u slachtoffer van was en dat u na twee dagen naar uw partner terugkeerde (CGVS, p. 25-26). U beweerde dan ook dat u Ecuador uiteindelijk verliet in februari 2019 zonder dat uw ouders op de hoogte waren van uw situatie en dat zij hier nog steeds niet van op de hoogte zijn (CGVS, p. 12, 14, 26). Deze tegenstrijdigheid op zich zet de geloofwaardigheid van het huiselijk geweld, de mishandelingen waarvoor uw partner verantwoordelijk was en zijn dreigementen – hij dreigde ermee de personen die u van het huiselijk geweld op de hoogte zou brengen te zullen doden (CGVS, p. 24) – danig de helling. Hier kan aan toegevoegd worden dat het sowieso weinig aannemelijk overkomt dat u de politie enerzijds wel op de hoogte bracht van het huiselijk geweld en u een officiële klacht tegen uw partner zou hebben ingediend – uw partner was hierdoor woedend op u en na elke aanhouding sloeg hij u nog meer –, maar dat u anderzijds uw familie en het gezondheidscentrum waar u uw verwondingen liet verzorgen hiervan niet op de hoogte durfde te brengen (uit vrees dat uw partner hen iets zou aandoen) (CGVS, p. 21-24, 30, 39-40).

Daarnaast is het opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde in 2017 de moed te hebben gevonden om van de mishandelingen melding te doen bij de politie van de zone Montecristi, waarop uw partner werd aangehouden en een **viertal dagen** werd vastgehouden, alvorens hij terug vrijgelaten werd. Andere politiekachten of contacten met de politie vermeldde u er niet (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, d.d. 13-3-2019, vraag 3.5). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u echter niet alleen dat u op bijna wekelijkse basis de politie belde en dat uw partner elke keer werd meegenomen naar het politiebureau, waar hij geslagen werd, maar ook dat uw partner **nooit langer dan een paar uur** werd vastgehouden. U contacteerde altijd de politie van uw wijk Miraflores, niet de politie van Montecristi. Uw effectieve klacht dateert overigens van juni 2018 (CGVS, p. 21-23, 24-25, 27, 29, 31). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde politiekachten of contactmomenten met de politie danig ondermijnd. Dit wordt bevestigd doordat uw bewering dat de politie ook soms werd verwittigd door burens moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaring niet te weten of uw burens al dan niet door de politie over het huiselijk geweld werd ondervraagd. Nochtans wist u dat de politie normaal gezien in dergelijke zaken een buurtonderzoek uitvoert (CGVS, p. 30-31). Dat u niet eens wist of uw burens, die blijkbaar medelijden met u hadden want ze belden de politie, door de politie werden ondervraagd – nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij of zij zich grondig over die elementen informeert die rechtstreeks verband houden met de kern van zijn of haar vrees –, zet opnieuw uw geloofwaardigheid ernstig op de helling.

Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheden, verwees u naar de omstandigheden van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p. 32-33, 34-35, 36, 37), waar, zoals hierboven reeds gesteld, geen rekening gehouden mee kan worden.

Tot slot komt uw houding bijzonder bevreemdend over. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat uw partner bijzonder gewelddadig is en dat hij er onder meer mee had gedreigd uw familie iets aan te doen indien u hen op de hoogte zou brengen van het huiselijk geweld waarvan u het slachtoffer was (CGVS, p. 26). Gelet op deze context, komt het erg merkwaardig over dat u totaal niet wist of uw partner sinds uw vertrek uit Ecuador een conflict had veroorzaakt met uw ouders die in Ecuador zijn achtergebleven (CGVS, p. 27). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming, zoals reeds aangestipt, redelijkerwijs verwacht worden dat hij of zij zich grondig informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met zijn of haar vrees. Het loutere feit dat u niet eens wist of uw gewelddadige partner sinds uw vertrek nog moeilijkheden heeft veroorzaakt voor uw achtergebleven familie ondanks zijn dreigementen in dit verband ondergraaft dan ook fundamenteel de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor uw partner. Het is in dit verband overigens niet aannemelijk is dat uw tante, die u vanuit Spanje in het gesloten centrum kwam opzoeken, niet met uw ouders gesproken zou hebben over uw verblijf in België, temeer daar u stelde dat uw zoontje bij hen verblijft, u een normale band met uw ouders had die u vertrouwden (CGVS, p. 4, 5-6, 12, 14-15) en er zodoende vanuit gegaan kan worden dat uw ouders, toen u na enkele dagen vakantie op de Dominicaanse Republiek niet terugkeerde naar Ecuador, zich ongerust maakten over u. Dat uw familie niet op de hoogte is van uw verblijf in België en u geen contact heeft met uw familie in Ecuador, eventueel via uw tante, is dan ook weinig geloofwaardig.

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en vluchtrelaas.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster verklaart Ecuador te hebben verlaten omwille van huiselijk geweld uitgaand van haar partner; zij vreest door hem gedood te worden. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoeksters opeenvolgende verklaringen betreffende haar vlucht en de omstandigheden van haar vertrek geenszins met elkaar stroken, (ii) verzoekster haar identiteit niet aantoonde en voor het ontbreken van identiteitsdocumenten geen aannemelijke verklaringen geeft, (iii) het huiselijk geweld waarvan verzoekster beweert slachtoffer te zijn niet aannemelijk is en (iv) het ten slotte niet geloofwaardig is dat verzoekster geen contact heeft met haar familie in Ecuador en al helemaal niet dat verzoeksters familie niet op de hoogte zou zijn van haar verblijf in België.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De bestreden beslissing gaat vooreerst uitgebreid in op de door verzoekster opgeworpen tolkproblemen en stelt hierover vast als volgt: *“Uit informatie van het Commissariaat-generaal, dat uw verklaringen betreffende het verloop van het gesprek heeft geverifieerd, blijkt evenwel dat dit gesprek wel degelijk correct verlopen is in aanwezigheid van een tolk Spaans. De aanwezige tolk, die eveneens medewerker is van de Dienst Vreemdelingenzaken en geregeld in Spaanstalige dossiers als tolk tussenbeide komt,*

heeft bij aankomst de reeds door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken genoteerde persoonsgegevens zoals door u verklaard, met u overlopen waarop u die bevestigd heeft. Hierop is u gevraagd uw asielmotieven uiteen te zetten en werden uw verklaringen hieromtrent door de aanwezige tolk vertaald en door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken genoteerd. Na afloop van het gesprek werden uw verklaringen u nogmaals voorgelezen door de tolk alvorens u het gehoorverslag aanvaardde en ondertekende. Dat het gesprek plaatsvond in het Spaans, dat het verslag u in het Spaans werd voorgelezen en dat u het verslag vervolgens aanvaardde en ondertekende, blijkt overigens zowel uit de Verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken als uit de Vragenlijst van het Commissariaat-generaal die op de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingevuld en die beide ook door de aanwezige tolk werden ondertekend. Uit de lezing van deze stukken in het administratieve dossier blijkt dan ook geenszins dat uw dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet op een correcte wijze werd behandeld, noch dat u tijdens het gesprek opmerkingen heeft geformuleerd met betrekking tot de afwezigheid van een tolk. Betreffende het gebruik van een tolk die tevens medewerker is van de Dienst Vreemdelingenzaken dient opgemerkt te worden dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verhindert dat een dossierbehandelaar zich tijdens het eerste onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukt in een vreemde taal, in casu het Spaans, en de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst. Overigens nam de Spaanstalige medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken louter de rol van tolk op zich gezien het gesprek werd geleid door een tweede dossierbehandelaar van de Dienst Vreemdelingenzaken die uw dossier behandelde. Bovendien zijn de ambtenaren van zowel de Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben ze geen enkel persoonlijk belang bij het niet correct weergeven van verklaringen of bij het nemen van een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Bovenstaande bevindingen ondermijnen op zich reeds uw algemene geloofwaardigheid.

Verzoekster betoogt in haar verzoekschrift dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat het gehoorverslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken op correcte wijze verliep in aanwezigheid van een tolk. Zij herhaalt dat er pas na een half uur een tolk tussenkwam, dat bijna het volledige onderhoud zich voltrokken heeft zonder aanwezigheid van een tolk, dat zij haar asielaas heeft gedaan zonder tolk, dat het relaas haar niet werd voorgelezen en dat haar enkel werd gevraagd haar verklaringen te ondertekenen zonder dat deze haar voorafgaandelijk werden voorgelezen. De bestreden beslissing steunt bovendien in grote mate op vermeende tegenstrijdigheden tussen het eerste gehoorverslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat zowel de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegd op 13 maart 2019 als de vragenlijst die diezelfde dag werd ingevuld ten behoeve van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ondertekend werden door dezelfde tolk waarbij telkens vermeld werd dat de tolk het verslag heeft voorgelezen in het Spaans. Indien de bestreden beslissing inderdaad gewag maakt van het feit dat de tolk later is aangekomen licht zij verder toe dat bij aankomst van de tolk deze de reeds door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken genoteerde persoonsgegevens zoals door verzoekster aangegeven, met haar opnieuw heeft overlopen waarop deze door verzoekster bevestigd werden. Dit blijkt immers uit het verslag van een telefoongesprek dat op 25 maart 2019 plaats had met de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken die verzoekster heeft gehoord. Er is geen reden om de verklaring van de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken zoals weergegeven in dit verslag in twijfel te trekken. Aan de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd als antwoord op vraag vijf bovendien een handgeschreven nota gevoegd waarin verzoeksters asielmotieven uitgebreid werden uiteengezet. Dat verzoekster na afloop zowel de verklaring als de vragenlijst ondertekende geeft aan dat zij akkoord is gegaan met het aan haar voorgelezen verslag van het gesprek dat plaatsvond in het Spaans en vervolgens ook in Spaans werd voorgelezen. Verzoekster komt in haar verweer niet verder dan het louter tegenspreken van de motieven van de bestreden beslissing over het voorgehouden tolkprobleem hetgeen onvoldoende is om deze te weerleggen.

De Raad stelt vast dat verzoekster zelfs geen begin van bewijs neerlegt omtrent haar identiteit terwijl het bewijs van identiteit en nationaliteit een essentieel element in iedere procedure uitmaakt waarbij in redelijkheid mag verwacht worden dat verzoekster het belang van dergelijke documenten diende te onderkennen. Verzoekster kon er immers van uitgaan dat de autoriteiten van het land, waarvan zij de bescherming van het Vluchtelingenverdrag wenste in te roepen, van haar zouden verlangen de door haar gestelde identiteit, nationaliteit en gevolgde reisroute zo mogelijk met documenten te onderbouwen. Dit klemt des te meer nu verzoekster tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-

generaal meermaals gewezen werd op het belang van identiteitsdocumenten. Verzoekster blijft ook in haar verzoekschrift in gebreke een aannemelijke verklaring te geven voor het ontbreken van identiteitsdocumenten. De bestreden beslissing besluit dienaangaande nog terecht dat het feit dat verzoekster haar identiteit helemaal niet aantoonde een zwaarwichtig element is bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster maakt het hierdoor immers onmogelijk om een geloofwaardig zicht te krijgen op haar werkelijke achtergrond of reële situatie, waaronder het moment waarop en de redenen waarom verzoekster haar land verlaten heeft, eventuele relaties met de autoriteiten van haar land van herkomst en het eventueel risico van vervolging.

Verzoekster maakte voorts haar verblijfplaats de laatste twee jaar voor haar vertrek uit Ecuador niet aannemelijk. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoekster de laatste twintig jaar in Ciudadela Nueva Kenedy in Montecristi gewoond te hebben terwijl zij bij het Commissariaat-generaal verklaarde de afgelopen twee jaar te hebben samengewoond met haar partner die haar mishandelde vlakbij haar ouderlijke thuis in Manta (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Na confrontatie met deze tegenstrijdigheid ontkende verzoekster haar eerder afgelegde verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Terecht besluit de bestreden beslissing dat het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen echter niet als afdoende uitleg kan worden beschouwd zodat er bijgevolg geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan haar bewering de laatste twee jaar met haar partner die haar mishandelde, samengewoond te hebben. Er kan bijgevolg evenmin geloof gehecht worden aan de mishandelingen zelf. Verzoekster weerlegt dit motief geenszins zodat dit onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen.

Naast de vaststelling dat verzoekster haar verblijfplaats de laatste jaren niet aannemelijk maakt legt zij nog tal van tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot het huiselijk geweld. Zo legt verzoekster geen eenduidige verklaringen af over het feit of zij al dan niet haar ouders zou ingelicht hebben over het huiselijk geweld maar ook over de duur van vasthouding van haar partner nadat zij bij de politie aangifte had gedaan van het geweld (een paar uur dan wel 4 dagen). Verzoekster weerlegt deze tegenstrijdigheden niet en beperkt zich tot het verwijzen naar de tolkproblemen die zich zouden hebben voorgedaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hetgeen gelet op wat hoger reeds is vastgesteld geen afdoende verklaring is. De bestreden beslissing bijgevolg terecht vast dat het huiselijk geweld waarvan verzoekster beweert slachtoffer te zijn niet geloofwaardig is.

Verzoekster stelt ten slotte nog dat "*femicidio*", waarbij vrouwen als deel uitmakend van een sociale groep geweld moeten doorstaan van hun partners zonder dat de overheid hierin optreedt, in haar land van herkomst en de omliggende landen een grond van vervolging kan uitmaken in toepassing van het Vluchtelingenverdrag. Zij volhardt in de verklaringen die zij daaromtrent in het lang en in het breed aflegde tijdens haar persoonlijk onderhoud in het bijzijn van de verwerende partij.

Voorgaande vaststellingen nopen er echter toe te besluiten dat verzoeksters vluchtrelaas ongeloofwaardig is. Een vluchteling moet zowel een gegronde vrees voor vervolging als de reden van deze vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep bewijzen; bij gebrek aan bewijs van een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde sociale groep geen bewijs van de hoedanigheid van vluchteling en dient dan ook niet nader onderzocht te worden;

Gelet op wat vooraf gaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiare beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiare beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoekster kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiare bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Ecuador actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen

zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende april tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER